

Πατήρ Θεολόγος της Ιεράς Μονής Αγίας Τριάδος Πανοράματος Θεσσαλονίκης (+)

[Ορθοδοξία](#) / [Μορφές](#)

[Δρ. Γεώργιος Ν. Κόϊος, Ιατρός-Ενδοκρινολόγος](#)

Στο μοναστήρι της Αγίας Τριάδος στο Πανόραμα, στο μνήμα του μακαριστού Γέροντά μας Συμεών Κραγιόπουλου, είναι χαραγμένες τρεις λέξεις: ταπείνωση, αφάνεια, σιωπή. Το νόημα των λέξεων αυτών, στις οποίες χωρίς δισταγμό μπορούμε να προσθέσουμε και την υπακοή, αποτελεί την ουσία της μοναχικής ζωής. Πεποίθηση όλων αυτών που γνώρισαν τον πατέρα Θεολόγο είναι ότι οι τέσσερες αυτές αρετές υπήρξαν ο χαρακτήρας της μοναχικής του ζωής.

Ο πατήρ Θεολόγος Πετρίδης (κατά κόσμο Θεόδωρος Πετρίδης) κοιμήθηκε ανήμερα των Χριστουγέννων στο νοσοκομείο Παπαγεωργίου. Όπως αναφέρθηκε, παρέδωσε το πνεύμα του κατά την διάρκεια της Θείας Λειτουργίας των Χριστουγέννων. Ήταν αδύνατο για τον πατέρα Θεολόγο να απουσιάσει από το μυστήριο της Θείας Λειτουργίας, και μάλιστα των Χριστουγέννων, και καθώς δεν μπορούσε να παρευρεθεί στην επίγειο Θεία Λειτουργία , εξεδήμησε στον ουράνιο Θρόνο για να συμμετάσχει στην ουράνια Θεία Λειτουργία των Χριστουγέννων μαζί

με τον αγαπημένο Γέροντα πατέρα Συμεών.

Ο πατήρ Θεολόγος γεννήθηκε το 1951 στη Θεσσαλονίκη. Τελείωσε την Ιατρική Σχολή και πήρε την ειδικότητα του παιδίατρου. Ήταν άριστος ιατρός, πάντα σοβαρός και μετρημένος. Απέφευγε άσκοπες συζητήσεις. Ωστόσο, η συμπεριφορά του ως παιδίατρου, μέχρι την αναχώρησή του στο μοναστήρι, ήταν υποδειγματική. Μέσα στη σοβαρότητα ήταν τυπωμένη η αγάπη, το ενδιαφέρον, το δόσιμο, όλα με ένα διακριτικό τρόπο που να μην σου δημιουργούν υποχρέωση στο πρόσωπό του. Μέσα σου, όμως, αισθανόσουν ένα είδος πληροφορίας για το πρόσωπό του, που σου πρόσφερε εμπιστοσύνη, ασφάλεια και ηρεμία.

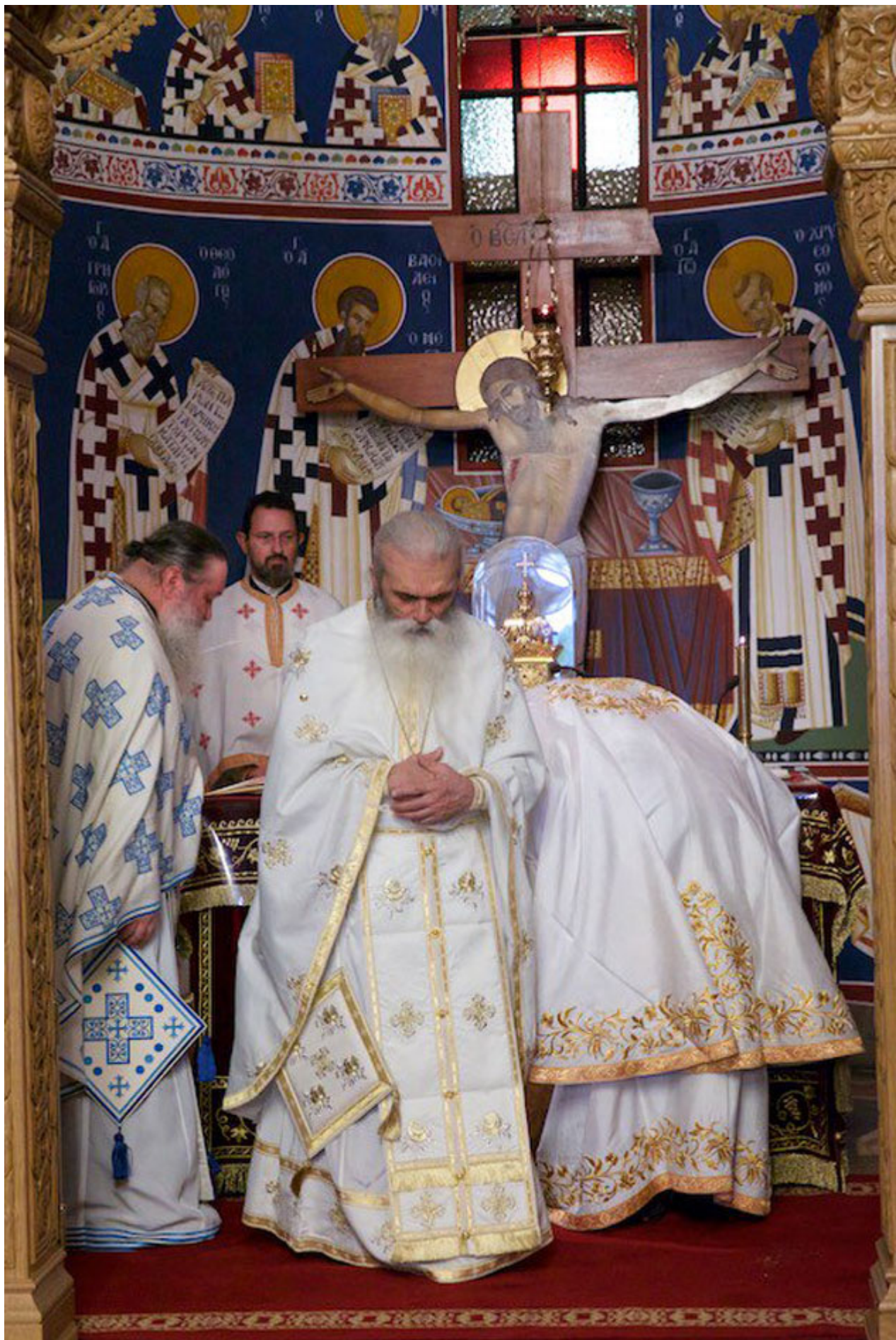
Ως λαϊκός ακόμη ιατρός, απλός, ταπεινός, ήρεμος, σιωπηλός, ερχόταν στις ακολουθίες στο μικρό ναό των Τριών Θεολόγων, όπου ο μακαριστός Γέροντάς μας τελούσε ορισμένες ακολουθίες στις οποίες δεν συγκεντρωνόταν πολύς κόσμος. Την εποχή εκείνη (την δεκαετία του 1980) Θείες Λειτουργίες, αγρύπνιες, εξομολόγηση γινόταν στον Άγιο Αθανάσιο στην Εγνατία και ομιλίες στην οδό Μόδη 3.

Από το 1980 καθώς οργανωνόταν καλύτερα ο πυρήνας και των κτισμάτων από τον πατέρα Συμεών, μερικοί νέοι που είχαν μέσα τους αγάπη για ζωή κοντά στον Χριστό, είδαν στο πρόσωπο του πατρός Συμεών τον πνευματικό πατέρα που θα τους οδηγούσε απλανώς στον δρόμο Του. Ήθελαν να μαθητεύσουν με πνεύμα υπακοής και να ακολουθήσουν την πνευματική ζωή του. Ο πατήρ Θεολόγος ήταν ο δεύτερος από την ομάδα που εκάρη μοναχός και στη συνέχεια χειροτονήθηκε ιερομόναχος. Η ταπεινή του συμπεριφορά, η υπακοή, η σιωπή, η σύνεση, η ηρεμία του και γενικά η πολιτεία του ενέπνεε αβίαστο σεβασμό. Γενική ήταν η εντύπωση ότι ο Γέροντας τον εμπιστευόταν απεριόριστα. Όποιο διακόνημα αναλάμβανε το έκαμνε αγόγγυστα και με αφοσίωση χωρίς να περιμένει αναγνώριση ή έπαινο, κάτι που απέφευγε με επιμέλεια γιατί η αφάνεια ήταν το ζητούμενο για τον πατέρα Θεολόγο. Ολιγόλογος και σιωπηλός έτοιμος κάθε στιγμή να υπακούσει και να βοηθήσει όλους τους νεότερους στα διακονήματά τους και στην πνευματική ζωή με το παράδειγμά του. Όλα ήταν αποτέλεσμα του ταπεινού φρονήματος. Ο πατήρ Θεολόγος ήταν ιδιαίτερα αυστηρός με τον εαυτό του σε όλες τις εκδηλώσεις της ζωής του. Ήταν λιτοδίαιτος όπως και λιγόλογος, γεγονός που αποτυπωνόταν στο κάτισχνο σαρκίο του. Όσο αυστηρός ήταν στη προσωπική του ζωή τόσο με αγάπη και συγκατάβαση αντιμετώπιζε την συμπεριφορά των άλλων. Φίλος και προσκυνητής της Ι.Μ.της Αγίας Τριάδος στο Πανόραμα ανέφερε ότι όταν άλλοι πατέρες δυσανασχέτησαν με την συμπεριφορά παιδιών στο ιερό του ναού της Αγίας Τριάδος ο Πατήρ Θεολόγος τους συνέστησε όχι μόνο να μη δυσφορούν αλλά και να είναι χαρούμενοι που βρίσκονται τα παιδιά αυτά στο ιερό την ώρα εκείνη, γιατί θα μπορούσαν να βρίσκονται σε άλλα επιλήψιμα μέρη. Να σημειωθεί ότι ο

πατήρ Θεολόγος ήταν επιφορτισμένος με την γενικότερη τάξη στο ναό και ήταν πολύ αυστηρός με τον εαυτό του στο διακόνημα αυτό.

Φρόντιζε και την εξυπηρέτηση διαφόρων ευπαθών και φτωχών οικογενειών. Ήταν ένας τομέας που τον συγκινούσε πολύ. Ο πατήρ καταγόταν από φτωχή οικογένεια, ήταν πονεμένος από νωρίς στη ζωή του και γνώριζε από στερήσεις. Προσπαθούσε με διάφορους τρόπους να τους ανακουφίσει. Επικοινωνούσε με διάφορους γνωστούς του ιατρούς και, με εμφανή συστολή, τους παρακαλούσε αν μπορούσαν να δεχτούν αφιλοκερδώς να εξετάσουν ασθενείς.

Η αφάνεια ήταν επίσης χαρακτηριστική εκδήλωση του μοναχικού του φρονήματος. Ποτέ δεν έβγαινε στον αύλιο χώρο του ναού μετά την Θεία Λειτουργία όταν λειτουργούσε ή συλλειτουργούσε με άλλους πατέρες. Αφού τακτοποιούσε τον ναό μέσα από μία διάβαση του ιερού πήγαινε κατευθείαν στο κελί του όπου προσευχόταν για όλους.

Το σύνολο της ζωής του ήταν μια προσφορά αρχίζοντας από την οικογένεια του και επεκτείνοντάς την στην πορεία της ζωής του, συνεχώς, σε όσους ζητούσαν την βοήθειά του, και σε όλους τους τομείς. Όλα τα έκαμνε απλά, διακριτικά, ταπεινά, μέσα στην σιωπή και την αφάνεια. Την νοσοκομειακή φροντίδα της ασθένειάς του, για ένα ολόκληρο μήνα, λόγω της καταστάσεως της πανδημίας, την υπέστη σχεδόν μόνος αγόγγυστα και προφανώς με μόνη συντροφιά και παρηγοριά την προσευχή. Και μόνο η σκέψη αυτή φέρνει συγκίνηση, πόνο και δάκρυ. Ακόμη και η εξόδιος ακολουθία του έγινε,† λόγω των αυστηρών μέτρων προφύλαξης, μόνο με την παρουσία των πατέρων της Μονής. Αλλά είναι η πραγματικότητα. Όλα έγιναν, μάλλον, καθώς το επιθυμούσε ο ίδιος. Όμως ο Κύριος ως Μέγας Δωρεοδότης ευλόγησε την ταπεινή ψυχή, που έζησε στην αφάνεια και την σιωπή να την παραλάβει ανήμερα της Γέννησής Του και να την οδηγήσει στον Ουράνιο Θρόνο την ώρα της Θείας Λειτουργίας για να συλλειτουργήσει μετά των αγγέλων, των αγίων και του μακαριστού πνευματικού του πατρός και πατρός μας Συμεών.

Είναι βέβαιο ότι αν ζούσε ο πατήρ Θεολόγος θα απέτρεπε κάθε αναφορά στο πρόσωπό του. Ζητούμε να μας συγχωρήσει για το τόλμημα αυτό. Όμως, τώρα πλέον κοιμήθηκε. Δεν είναι δυνατό να κλαπεί ο θησαυρός του. Ο ίδιος ανήκει πλέον στον κόσμο, στην Εκκλησία. Δεν είναι δυνατό, δεν επιτρέπεται αναμμένος λύχνος να τοποθετείται υπό το μόδιον. Ο κόσμος έχει ανάγκη από το φως που εκπέμπουν οι αγνοί, οι καθαροί χαρακτήρες. Έχει ανάγκη από απλανείς δρομοδείχτες στην εποχή μας, όπου επικρατεί σύγχυση και η παραπλάνηση караδοκεί. Η ζεστασιά και η σιγουριά που χαρίζει το διάβα τους δημιουργεί αίσθημα ασφάλειας που παραπέμπει στον Πανευεργέτη Κύριο, ο οποίος ευδοκεί σε αυτές τις ταπεινές, τις αφανείς και σιωπηλές υπάρξεις, στις καρδιές των οποίων αναπαύεται η Αγία Τριάδα. Τώρα, μπορεί άμεσα να πρεσβεύει, μαζί με τον Γέροντα Συμεών, για τον κάθε Χριστιανό, για όλο το πλήρωμα της Εκκλησίας και για όλη την ανθρωπότητα. Έχουμε ανάγκη την προσευχή τους.

Αιωνία η μνήμη σου πολυσέβαστε πάτερ Θεολόγε

Την ευχή σου να έχουμε μαζί με την ευχή του Γέροντά μας

<https://bit.ly/3rFEym3>